

Marburg. Virové onemocnění Marburg. Marburgská nemoc. Marburgská horečka.

Výskyt: Marburgská nemoc se v různých intervalech vyskytla u několika desítek lidí v Africe, resp. i v Evropě (zde však při laboratorní práci s infikovanými africkými opicemi). V ČR se nevyskytuje. Možné je zavlečení při dovozu infikovaného zvířete nebo jako importované onemocnění člověka (nakažení při pobytu v Africe a návrat domů v inkubační době).

- Virus Marburg byl objeven v roce 1967 u laboratorních pracovníků pracujících s tkáněmi kočkodanů v Německu a Jugoslávii (31 případů, 7 úmrtí).
- V roce 1975 bylo popsáno onemocnění cestovatele ze Zimbabwe s přenosem infekce na spolucestovatele a ošetřovatelku (3 případy, 1 úmrtí).
- Epidemie: 1998-2000 Konžská demokratická republika (≥ 154 případů, 128 úmrtí), 2005 Angola (252 případů, 227 úmrtí)
- Sporadické případy: Uganda – 2007, 2008, 2012, 2014, 2017, USA a Nizozemí 2008 (2 případy, cestování po Ugandě, 1 úmrtí)
- Výskyt viru Marburg v Západní Africe: 12/2018 – Sierra Leone, netopýři
- **Dne 6.8.2021** informovalo Ministerstvo zdravotnictví Guinei o potvrzeném případě nemoci Marburg v oblasti Guéckédou Prefecture, Nzérékoré Region, south-western Guinea. Vesnice, odkud byl popsán první případ onemocnění v Guinei a Západní Africe, leží blízko hranic se Sierra Leone a Liberíí. Jednalo se o muže, u něhož se první příznaky onemocnění objevily 25.7.2021. 1. srpna navštívil nejbližší zdravotnické zařízení již s rozvinutými příznaky onemocnění (horečka, bolesti hlavy a břicha, únava, krvácení z dásní). Rychlou diagnostikou byla vyloučena malárie. Pacient byl odeslán domů, kde 2.8.2021 zemřel. Z posmrtného stěru z dutiny ústní byl 3.8.2021 potvrzen PCR metodou virus Marburg (virus Ebola byl vyloučen), což bylo následně potvrzeno i dalšími konfirmačními vyšetřeními. Zdroj: WHO <https://www.who.int/emergencies/disease-outbreak-news/item/2021-DON331>

Příznaky a symptomy: Onemocnění vzniká náhle, nejprve se objevuje horečka, malátnost, bolesti svalů a hlavy. Následně dochází k zánětu hltanu, zvracení, průjmů a vyrážce na trupu a pažích. Onemocnění je provázeno krvácením do kůže a vnitřních orgánů a často dochází k poškození jater, ledvin a mozku. U těžkých průběhů se rozvíjí šokový stav a mnohočetné selhání vnitřních orgánů.

Inkubační doba: Předpokládaná inkubační doba je 2-21 dní.

Smrtnost: U onemocnění Marburg umírá přibližně 23-90 % nemocných.

Původce: Virus Marburg patří mezi filoviry způsobující závažná onemocnění.

Zdroj: Zdrojem onemocnění je nemocný člověk nebo infikované zvíře. Rezervoárem viru jsou některé druhy kaloňů a netopýřů.

Přenos: Přenos probíhá především přímým kontaktem s krví nebo tělními tekutinami nemocného. Možný je i přenos mateřským mlékem. Byly popsány nákazy kontaminovanými zdravotnickými prostředky (např. jehlami). Nejvyšší riziko přenosu je v pozdních stádiích onemocnění, kdy nemocný zvrací, má průjem a krvácí. V inkubační době je riziko přenosu onemocnění nízké. Přenos vzduchem nebyl prokázán. Byly popsány laboratorní nákazy a nákazy zdravotnických pracovníků.

Indexový případ infekce virem Marburg bývá obvykle spojený s těsným kontaktem s netopýry nebo s pobytem v jeskyních nebo dolech, kde netopýři přespávají.

Období nakažlivosti, vnímavost a imunita: Vnímavost je všeobecná.

Prevence:

- Očkovací látka není k dispozici.
- K léčbě se používají antivirotika.
- Je třeba absolutně zamezit přímému kontaktu s krví nebo tělními tekutinami nemocného, aby nedošlo k šíření nemoci.

STÁTNÍ
ZDRAVOTNÍ
ÚSTAV

SZÚ